

sigtet paa sin Avindsmand, forfulgte ham siden og lod ham ikke Ro. Den satte sig tilsidst i Fingrene paa ham som en ulidelig Kløe, og en Søndag Eftermiddag, da han mødte Gimpernikken paa Gaden, foer han løs paa ham og slog ham fire Tænder ud af Munden. Til hans fornyede Overraskelse blev der imidlertid ved Straffens Udmaaling ikke taget mindste Hensyn til, at han dennegang virkelig havde været fraadende gal i Hovedet og ogsaa havde drukket godt. Han fik en alvorlig Dom og maatte spasere i Fængsel.

Kort efter brød Krigen ud og gjorde ham til Soldat — Infanterist.

Ogsaa i Felten gik der snart Ry af hans Opfindsomhed og mærkværdige Fingersnille. Naar en Kanon under Marsjen kørte i Grøften og led Skade, blev der straks raabt paa »Smeden fra Thy«. Sammen med et Par Ingeniørsoldater fulgte han tilsidst sin Afdeling som en Slags Ambulance for Materiellet. Han var med i Blodbadet ved Stolk og saae Schleppegrell segne. Ved Mysunde fik han selv Armen opreven af en Granatstump. Men hans Hædersdag blev den 4de Oktober i det belejrede Frederiksstad.

Det var om Aftenen paa Beskydningens sidste Dag, da Skanserne stormedes ved Skæret af den brændende By. I seks Døgn havde en Hagl af glødende Kugler og Brandgranater hvislet i Luften. Det ene